

Ziek

Daar lig ik dan, geveld en uitgeteld door het influenzavirus. En koud dat ik het heb! Onder verschillende lagen dekens, inclusief de elektrische deken op de hoogste stand, lig ik toch zo beroerd te zijn. Waarom moet mij dat nou weer overkomen. Ik kan het virus op dit moment niet gebruiken, ik heb wel wat anders te doen.

Maar ja, de griep heeft toegeslagen en ik ben echt niet de enige "geluksvogel". Met mij zijn velen solidair op het ogenblik. Ook zij zijn moe en lusteloos, hebben geen eetlust en voelen zich ziek. Zolang de meelikoorts me niet te pakken krijgt, is het nog wel vol te houden, maar als ik eenmaal besmet ben met het gevoel van zieligheid is het einde nabij. Dan wentel ik me in zelfmedelijden en heb ik toch zo'n compassie met mijn arme zieke ik.

Ik wist niet dat ik zoveel onderdelen in mijn lijf heb. En al die componenten doen zeer. Daarbij gevoegd een knallende koppijn, tanden die zowat uit mijn kaken zweren, een enorme loopneus en een onaangename zeurderige oorpijn. Mijn neus zou het als aardbei uitstekend doen en al een hele tijd overrijp zijn. Dat komt natuurlijk van dat gesnotter en dat geveeg met die papieren zakdoekjes. Om maar te zwijgen van die ellendige kuch. Dat droge keelgekriebel valt me steeds lastig en dan moet ik hoesten of ik wil of niet en eigenlijk wil ik helemaal niet. Van dat gehoest krijg ik weer keelpijn. Dat had ik nog niet, dus dat kan er makkelijk bij.

Voor me ligt de halve drogisterij. Neusdruppels, zakdoeken, dampo, asperientjes en ik weet niet hoeveel al dan niet lekkere keelpijnverzachters en hoestbonbons.

Het zijn goede tijden voor de energieleverancier, want behalve de elektrische deken staat ook 24 uur per dag de TV aan. Niet dat ik zoveel kijk, maar voor het achtergrondgeluid en het licht. Ik val steeds weer in slaap en van die flarden TV kan ik niets maken.

Ik zal toch over een dag of 3, 4 wel weer beter zijn? Opeens slaat de schrik me om het hart. Stel je voor dat ik langer van het virus mag genieten, wat moet ik dan met al die afspraken in mijn agenda? Moet ik die dan allemaal afzeggen? Dat kan toch niet! Hoe beter moet ik zijn om mijn afspraken na te kunnen komen?

Alweer die eeuwige twijfel! Wat.....als, beter gezegd wat nu? Laat ik niet op de zaken vooruitlopen (in gedachte dan), laat ik nog even lekker zielig zijn en uitzieken.

Misschien dat ik binnenkort wel met weemoed terugkijk op mijn gedwongen verblijf in bed.

gri

Resi Faessen

januari 2008